

още повече се замисля и става по-смиренъ. Значи, когато иска да възпита човѣка, природата му взима ония предмети, които отвличатъ вниманието му, които му прѣчатъ да мисли.

Другъ методъ, съ който природата въздействува върху материалиститѣ, е поставяне на клинове. При този методъ не се иска много говорене. Ще минете покрай нѣкой материалистъ и ще му кажете тихичко: Мислишъ ли, че материята е нѣщо реално? Или, мислишъ ли, че сегашниятъ животъ е устойчивъ? Ще кажете тѣзи думи и ще заминете. Тѣ сж като клинове въ мисълта. Тогава човѣкъ започва да мисли. Природата има за целъ да застави човѣка да мисли, а не да го убеждава. Щомъ мисълта му почне да действува, той ще ви потърси, ще иска да поговори съ васъ върху материята. Но и въ този случай вие не му говорете на дълго, нека той се изкаже. Като се изкаже, запитайте го: Мислишъ ли, че твоитѣ възгледи сж прави? Това ще го за-сегне, и той ще продължи да говори, да доказва, че възгледитѣ му сж прави. Когато говори, вие трѣбва внимателно да го изслушате. Достатъчно е веднѣжъ да се заинтересува, за да търси случай да се разговаря съ васъ. Той не се подава, съзнателно даже дава отбой, но мисълта му започва да работи. Щомъ мисълта му почне да работи, енергията на новата мисълъ прониква въ него, започва да напоява и горнитѣ центрове на мозъка. Този